

Szabó Margit népművész:

Az árpádalmi óvodában tanulta meg annak idején Szabó Margit, hogyan kell egy gombot felvarrni a ruhára, és akkor sajátította el a szálvarrás technikáját is. Az iskolában Rózsa Ferenc volt az igazgató, s ő arra is ügyelt, hogy a politechnikaórákon a gyerekek elsajátítsák a kötés, horgolás és hímzés fortélyait. Kézi hímző és zászlókészítő bemutatójára invitált a meghívó, de az alkotó munkáit látva ezermesternek nevezhetjük őt. Hiszen még fafaragásra is vállalkozik Margitka. Amúgy pedig több mint három évtizedet dolgozott az egészségügyben, a szentesi kórházban is lehúzott pár esztendőt.

2008 óta Gádoroson lakik, és nyugdíjas éve mellett folytatja képzőművészeti alkotásait, kiállításait.

A népművészetben képezte magát, Pesten országosan ismert néprajzkutatóktól sajátította el a tiszta forrást. Ezért aztán nem meglepő, hogy zsűrizett munkák is kikerültek a kezéből. Az unokáinak szép ruhákat varrt, amikor táncoltak a lányok, a tűpárnának szánt gyöngyös papucs pedig iparművészeti darab. Szabó Margit még azt a babát is maga készítette, amelyik 150 éves makói viseletet hord. A másik babán pedig az a magyar ruha van, amely az övé volt óvodás korában ill a gádorosi Angyelt is megformázta. Eredeti lenvászon az anyaga a nagymágocsi énekkar fellépő öltözkéneke, ez szintén Margitka keze munkáját dicséri. Jól mutatnak benne az asszonyok, annyi bizonyos. De van a mesterművek között egy olyan csipketerítő, amelyet az ember horgoltnak gondol. Ám kiderül, hogy őt kötőtűvel készítette az alkotója.